

VIIBIMINE ROOMAS

GONODIL olid kaasas India vürstide tervitused Rooma valitsejale Tiberiusele ning kolmandal päeval pärast kahe indiaalse ja Jeesuse saabumist Rooma ilmusid nad tema ette. Morn keiser oli sel päeval ebatavaliselt rõõmsameelne ja vestles nende kolmega kaua. Kui nad olid tema juurest lahkunud, märkis keiser endast paremal seisvale adjutantile Jeesuse kohta: „Oleks mul selle mehe kuninglik kehahoid ja lahke käitumine, siis oleksin ma tõeline keiser, kas pole?”

² ¶ Roomas jagas Ganid oma aega regulaarselt toimuvate õpingute ja linna vaatamisväärsuste külastamise vahel. Ta isal oli palju äriasju ajada ning et isa soovis pojast kasvatada tema ulatuslike äriosaluste haldamisel endale väärilise järeltulija, arvas ta, et on tulnud aeg pojale ärimaailma tutvustada. Roomas viibis palju India kodanikke ja sageli käis Gonodiga tõlgina kaasas ka mõni tema enda töötaja, nii et Jeesus sai terved päevad enda tarbeks vabaks; ta kasutas seda aega põhjalikuks tutvumiseks selle kahe miljoni elanikuga suurlinnaga. Sageli võis teda leida foorumilt, mis oli poliitilise, juriidilise ja ärielu keskus. Ta käis tihti ka Kapitooliumil, ja vaadates seda suurejoonelist Jupiterile, Junole ja Minervale pühendatud templit, mõtiskles teadmatuse kütkete üle, milles neid roomlasi hoiti. Ta veetis palju aega ka Palatiumi künkal, kus asusid keisri residents, Apollo tempel ning kreeka ja ladina raamatukogu.

³ ¶ Rooma impeerium hõlmas tol ajal kogu Lõuna-Euroopat, Väike-Aasiat, Süüriat, Egiptust ja Lõuna-Aafrikat ning selle elanike hulka kuulus idapoolkera kõigi riikide kodanikke. Soov tutvuda ja suhelda selle Urantia surelike kosmopoliitilise kogumiga oligi peamine põhjus, miks Jeesus nõustus sellele reisile minema.

⁴ Jeesus sai Roomas viibides inimeste kohta palju teada, kuid väärtuslikem kõigist neist erinevatest kogemustest selle poole aasta jooksul, mil ta linnas viibis, oli tema kokkupuude impeeriumi pealinna usujuhtidega ja neile mõju avaldamine. Enne esimese nädala lõppu oli Jeesus juba leidnud üles küünikute, stoikute ja müsteeriumikultuste, eriti mithraismirühma väärikad juhid ning sai nendega tuttavaks. Olenemata sellest, kas Jeesusele oli juba selge või mitte, et juudid tema missiooni tagasi lükkavad, nägi ta kindlasti ette, et tema sõnumitoojad saavad peagi Roomasse taeva-riiki kuulutama; ning seepärast asus ta kõige hämmas-

tavamal viisil valmistama teed nende sõnumi paremale ja kindlamale vastuvõtule. Ta valis viis juhtivat stoikut, üksteist küünikut ja kuusteist müsteeriumikultuse juhti ning veetis selle poole aasta jooksul suure osa oma vabast ajast lähedastes kontaktides nende usuõpetajatega. Tema õpetamismeetod oli järgmine: ta ei rünnanud kordagi nende eksimusi ega isegi maininud nende õpetustes sisalduvaid vigu. Ta valis alati nende õpetustes peituvat tõe ja asus siis seda tõe nende meeles sel moel ilustama ja valgustama, et see täiustatud tõe surus üsna varsti sellega siiani kaasnenud eksimused tõhusalt välja. Nii valmistati need mehed ja naised Jeesuse õpetuste abil ette täiendavate ja samalaadsete tõdede äratundmiseks algkristlike misjonäride õpetustes. Just see evangeeliumijutlustajate õpetuste varane vastuvõtmine andiski ristiusu kiirele levikule Roomas ja sealt üle kogu impeeriumi võimsa hoo.

⁵ Selle tähelepanuväärse tegevuse tähtsust võib paremini mõista, kui arvestada asjaolu, et kolmekümne kahe liikmelisest Rooma usujuhtide rühmast, keda Jeesus õpetas, ei kandnud õpetus vilja vaid kahel juhul, kolmkümmend neist said ristiusu juurdumisel Roomas pöördelise tähtsusega isikuteks ja mõned neist aitasid ka muuta mithraismi põhilist templit selle linna esimeseks ristiusu kirikuks. Vaadeldes neid inimitoimetusi kulisside tagant ja üheksateistkümnepäevase sajanäädalase kauguselt, näeme varastes ettevalmistustes ristiusu kiireks levikuks üle kogu Euroopa kolme olulise tähtsusega tegurit:

⁶ 1. Siimon Peetruse apostlik valimine ja jäämine;

⁷ 2. jutuajamine Jeruusalemmas Stefanosega, kelle surmaga võideti Saulus Tarsosel enda poole;

⁸ 3. nende kolmekümne roomlase ettevalmistamine uue religiooni hilisemaks juhtimiseks Roomas ja kogu impeeriumis.

⁹ ¶ Kogu oma elu ei aivanud ei Stefanos ega ka kolmkümmend väljavalitud kordagi, et nad on kunagi vestelnud mehega, kelle nimele nende usuõpetused hiljem tuginesid. Jeesuse esimeste kolmekümne kahe usujuhi heaks tehtud töö oli täiesti isiklik. Kirjatundja Damaskusest ei kohtunud selle töö käigus kunagi rohkem kui kolme inimesega korraga, harva rohkem kui kahega, kuid kõige sagedamini õpetas ta neid ükshaaval. Ning ta sai seda tähtsat religioosset koolitustööd teha sellepärast, et need mehed ja naised ei olnud

traditsioonide kütkeis; neil ei olnud religiooni edasise arengu suhtes mingeid eelarvamusi välja kujunenud.

¹⁰ Palju kordi said Peetrus, Paulus ja teised Rooma ristiusuõpetajad peagi järgnenud aastatel kuulda sellest neile eelnenud Damaskuse kirjatundjast, kes oli nende uue evangeeliumiga tulekuks nii selgelt (ja nende arvates ise seda teadmata) teed sillutanud. Paulus küll ei aimanud kunagi päriselt, kes see Damaskuse kirjatundja oli, kuid veidi enne oma surma jõudis ta isikukirjelduste sarnasuse tõttu järeldusele, et „Antiookia telgimeister” oligi „Damaskuse kirjatundja”. Siimon Peetrus oletas kord Roomas jutlustades, kui kuulis Damaskuse kirjatundja kirjeldust, et see inimene võis olla Jeesus, kuid loobus kiiresti sellest mõttest, teades väga hästi (nagu ta arvas), et Meister polnud kunagi Roomas käinud.

1. TÕELISED VÄÄRTUSED

¹ Stoikute juhi Angamoniga vestles Jeesus varsti pärast Rooma saabumist kogu öö. Hiljem sai sellest mehest Pauluse sõber ning üks tugevamaid kristliku kiriku toetajaid Roomas. Nüüdisaegses sõnastuses õpetas Jeesus Angamonile sisuliselt järgmist:

² ¶ Tõelisi väärtusi tuleb otsida vaimsest maailmast ja igavese reaalsuse jumalikelt tasanditelt. Tõususealik peab pidama kõiki madalamaid ja ainelisi tasandeid ajutisteks, osalisteks ja alamateks. Teadlane piirdub vaid aineliste faktide omavaheliste seoste avastamisega. Tal pole tegelikult õigust väita, et ta on materialist või idealist; seda tehes loobuks ta tõsiteaduslikust suhtumisest, sest iga niisugune seisukohavõtt on oma olemuselt täiesti filosoofiline.

³ Kui inimkonna moraalsed arusaamad ja vaimsed saavutused ei suurene võrdeliselt, võib puhtmaterialistliku kultuuri piiramatut edasiliikumine hakata lõpuks tsivilisatsiooni ohustama. Puhtmaterialistlik teadus kannab endas igasuguste teaduslike püüdluste hävimise potentsiaalset seemet, sest just seesama hoiak ennustab ette, et niisugune tsivilisatsioon, mis on loobunud moraalsetest väärtushinnangutest ja õelnud lahti vaimsete sihtide saavutamisest, variseb lõplikult kokku.

⁴ Materialistlik teadlane ja äärmuslik idealist jäävad alati omavahel tülitsema. See ei kehti aga teadlaste ja idealistide kohta, kes peavad lugu üldistest kõrgetest kõlbelistest väärtustest ja vaimsetest eesmärkidest. Kõigi ajastute teadlased ja usutegelased peavad taipama, et nende üle mõistetakse kohut inimvajaduste kohtu ees. Nad peavad vältima igasuguseid omavahelisi riide, püüdes innukalt põhjendada oma eda-

sist püsijäämist, ja pühenduma rohkem inimkonna progressi teenimisele. Kui mõne ajastu niinimetatud teadus või religioon on väär, peab see kas oma tegevust puhastama või hääbuma tõelisema ja väärtuslikuma ainelise teaduse või vaimse religiooni esilekerkimisel.

2. HEA JA KURI

¹ Mardus oli Rooma küünikute tunnustatud juht, kes sai Damaskuse kirjatundjaga suureks sõbraks. Ta vestles Jeesusega päevast päeva ning kuulis öö öö järel tema taevast õpetust. Üks tähtsamaid arutlusi Mardusega sai peetud, leidmaks vastust selle siira küüniku küsimusele hea ja kurja kohta. Jeesus ütles kahekümenda sajandi sõnastuses sisuliselt järgmist:

² ¶ Mu vend, hea ja kuri on vaid sõnad, mis sümboliseerivad suhtelisi tasandeid inimese arusaamises nähtavast universumist. Kui oled eetilisel laisk ja sotsiaalselt ükskõikne, võid võtta headuse normiks oma aja ühiskonna tavad. Kui oled vaimsetelt loid ja moraalselt paigalseisev, võid võtta enda jaoks headuse normiks oma kaasaegsete inimeste usukombed ja traditsioonid. Kuid hing, kes elab üle aja ja kerkib igavikku, peab tegema hea ja kurja vahel elava ja isikliku valiku, mis on määratud taevase Isa saadetud ja inimese sisimas elava jumaliku vaimu poolt paika pandud tõelise väärtusega vaimsete normidega. See sisimas elav vaim on isiksuse ellujäämise kriteerium.

³ Headus nagu tõdegi on alati suhteline ja alati vastupidine kurjale. Just nende headuse ja tõe omaduste tajumine võimaldab arengulistel inimhingedel teha neid isiklikke valikuid, mis on igaveseks ellujäämiseks olulised.

⁴ Vaimupimedal indiviidil, kes järgib mõistuspäraselt teaduse diktaate, ühiskonna tavasid ja usudogmasid, on tõsine oht ohverdada oma moraalne vabadus ja kaotada vaimne vabadus. Niisugusele hingele on määratud saada intellektuaalseks papagoiks, sotsiaalseks robotiks ja valitseva usundi orjaks.

⁵ Headus kasvab alati moraalse eneseteostuse üha suureneva vabaduse ja vaimse isiksuse saavutuste uute tasandite poole — sisimas elava Kohandaja avastamise ja temaga samastumise poole. Kogemus on hea, kui see võimaldab paremini hinnata ilu, tugevdab moraalset tahtejõudu, parandab tõetundmisvõimet, avardab oskust armas tada ja teenida oma kaaslasi, ülen-dab vaimseid ideaale ning ühtlustab aja ülimateid inimlikke motiive sisimas elava Kohandaja igaveste kavade-ga, mis kõik viib otseselt soovile täita üha paremini

Isa tahet, aidates sellega kaasa jumalikule kirele leida Jumalat ja olla rohkem temasarnane.

⁶ ¶ Loodud-olendi arengu universumiastmestikul ülespoole tõustes leiata headuse kasvamas ja pahe kaanemas täies kooskõlas teie võimega kogeda headust ja tunda tõde. Võime teha vigu või kogeda pahet ei kao täielikult enne, kui tõusev inimhing jõuab lõplikele vaimutasanditele.

⁷ Headus on elav, suhteline, alati edasiviiv isiklik kogemus ja igavesti kooskõlas tõe ja ilu tajumisega. Headus peitub vaimse tasandi positiivsete tõdede-väärtuste äratundmises, mida tuleb inimkogemuses vastandada selle negatiivse vastega — potentsiaalsete pahe varjudega.

⁸ ¶ Kuni Paradiisi-tasanditeni jõudmiseni on headus alati pigem otsing kui omadus, pigem siht kui saavutuse kogemus. Ent ka õigluse järele janunedes kogete üha kasvavat rahunolu headuse osalisest saavutamisest. Hea ja kurja olemasolu maailmas on juba iseeneest kindel tõend inimese moraalse tahte olemasolu ja ehtsuse kohta, mis need väärtused tuvastab ja on võimeline ka nende vahel valima.

⁹ Paradiisi jõudmisel on tõususureliku võime samastuda tõeliste vaimuväärtustega sedavõrd avardunud, et saavutab täiusliku eluvalguse. Niisugune täius-tunud vaimisiksus saab ühineda selliste positiivsete ja ülimate omadustega nagu headus, ilu ja tõde nii täiuslikult, jumalikult ja vaimselt, et õiglasele vaimule ei jää mingit võimalust heita lõpmatute Paradiisi Valitsejate jumaliku uuriva valguse ees potentsiaalse kurja negatiivset varju. Kõigis niisugustes vaimisiksustes pole headus enam osaline, kontrastne ega suhteline, vaid on saanud jumalikult täielikuks ja vaimselt küllastunuks, lähenedes Ülima puhtusele ja täiuslikkusele.

¹⁰ Moraalse valiku tegemiseks on vajalik kurja *võimalikkus*, kuid mitte selle tegelikkus. Vari on ainult suhteliselt tõeline. Tegelik kuri ei ole isikliku kogemusena vajalik. Moraalses edenemises vaimse arengu madalamatel tasanditel toimib potentsiaalne kuri otustamise tõukejõuna niisama hästi. Kuri saab inimkogemuse reaalsuseks vaid siis, kui moraalne meel kurja valib.

3. TÕDE JA USK

¹ Rooma põhilise müsteeriumikultuse, mithraismi juhtide seas oli tähtsaim kreeka juut Nabon. See mithraismi ülempreester pidas küll Damaskuse kirjatundjaga palju jutuaajamisi, kuid kõige püsivamat mõju avaldas talle nende ühel õhtul peetud arutelu tõest ja

usust. Nabon oli lootnud Jeesust ümber pöörata ja teinud talle isegi ettepaneku pöörduda Palestiinasse tagasi mithraismi õpetajana. Ta ei osanud aimatagi, et Jeesus valmistab teda ennast ette saama üheks varajaseks taevariigi evangeeliumi poole pöördunuks. Nüüdisaegses sõnastuses ütles Jeesus sisuliselt järgmist:

² ¶ Tõde ei saa määratleda sõnadega, vaid ainult eluga. Tõde on alati enam kui teadmine. Teadmine seondub vaadeldud asjadega, kuid tõde on neist puhtainelistest tasanditest kõrgem, sest on seotud tarkusega ja hõlmab niisuguseid mittekaalutavaid asju nagu inimkogemus või isegi vaimne ja elav reaalsus. Teadmine pärineb teadusest, tarkus tõelisest filosoofiast, tõde vaimse elu usukogemusest. Teadmine tegeleb faktidega, tarkus suhetega, tõde reaalsuse väärtustega.

³ Inimene kaldub teadust kristalliseerima, filosoofiat formuleerima ja tõde dogmatiseerima, sest ta meel on laisk kohanema järjestikuste eluheitlustega ning samuti tunneb ta kohutavat hirmu tundmatu ees. Inimesele on omane, et ta algatab muutusi oma mõttelaadis ja eluviisides väga aeglaselt.

⁴ Ilmutatud tõde, isiklikult avastatud tõde on inimhinge ülim rõõm: see on ainelise meelega ja sisimas elava vaimu ühine looming. Tõde tundva ja ilu armastava hinge igavese pääsemise kindlustab janu headuse järele, mis arendab selle sureliku sihikindlat soovi täita Isa tahet, leida Jumal ja saada temasarnaseks. Tõelised teadmised pole kunagi tõega vastuolus. Vastuolusid võib esineda teadmiste ja inimlike uskumuste vahel, kui need uskumused on varjutatud eelarvamustest, moonutatud hirmust ja alistuvad kartusele seista silmitsi aineliste avastuste või vaimse edasiliikumise uute faktidega.

⁵ Ent usku rakendamata ei saa inimene kunagi tõde omada. See on tõsi, sest inimese mõtted, tarkus, eetika ja ideaalid ei tõuse kunagi kõrgemale tema usust, tema ülevast lootusest. Ning kogu selle tõelise usu eelduseks on sügavad mõtisklused, siiras enesekriitika ja kompromissitu kõlblustunne. Usk on innustuseks vaimustunud loovale kujutlusvõimele.

⁶ Usk vallandab inimmeeles elava ja igavese ellujäämise potentsiaaliks oleva jumaliku sädeme, surematu idu üleiniimlikud tegevused. Taimed ja loomad jäävad ajas ellu sel teel, et kannavad põlvest põlve edasi identseid osakesi endast. Inimese hing (isiksus) elab sureliku surma üle oma identiteedi seostamise teel sisimas elava jumalikkusesädemega, mis on surematu ja mis toimib inimesiksuse püsijäämiseks jätkuva universumi-eksistentsi järjest kõrgematel tasanditel. Inim-

hinges on varjatud seemnena surematu vaim. Hinge teine põlvkond on isiksuse esimene avaldumine edenevates vaimsetes eksistentsides, mis lõpevad alles siis, kui see jumalik olemusvorm jõuab oma eksistentsi allikani, Jumala kui kogu eksistentsi isikulise allikani, Kõikse Isani.

⁷ Inimelu jätkub — elab surma üle — sellepärast, et tal on kõikne funktsioon, ülesanne leida Jumal. Usust käivitunud inimhing ei saa peatuda enne, kui on selle lõppeasmärgini jõudnud; ning kui ta kord selle jumaliku sihi saavutab, ei saa ta kunagi lõppeda, sest ta on saanud Jumala sarnaseks — igaveseks.

⁸ ♣ Vaimne areng on kasvava ja vabatahtliku headusevaliku kogemus, millega kaasneb samaväärne ja järjest kahanev kurja võimalus. Lõpliku headusevalikuni jõudes ja tõetundmisvõime jäägitu saavutamise tekitab täiuslik ilu ja pühadus, mille õiglus kaotab igaveseks võimaluse isegi potentsiaalse kurja mõiste tekkiks. Niisugune Jumalat tundev hing ei heida nii kõrgel jumaliku headuse vaimutasemel funktsioneerides kahtleva kurja varjugi.

⁹ Paradiisi vaimu viibimine inimese meeles on igale hingele, kes püüab saada samaseks selle Kõikse Isa surematu ja sisimas elava vaimfragmendiga, ilmutuse töötus ja usu pant igavesest jumalikust edasilükkumisest.

¹⁰ Progressi universumis iseloomustab isiksuse üha kasvav vabadus, sest see on seotud enesest arusaamise ja sellest tuleneva vabatahtliku eneseohjeldamise üha kõrgemate tasandite progresseeruva saavutamise. Vaimse eneseohjeldamise täiuslik saavutamine võrdub kõikse ja isikliku vabaduse täiusega. Usk edendab inimese hinge ja hoiab seda alal segaduses, mis tal algul nii määratus universumis orienteerudes tekib, kusjuures palve saab suureks ühtlustajaks ühelt poolt loova kujutlusvõime erinevate innustuste ja teiselt poolt hinge usutungide vahel, mis tekivad püüetes samastada end tema sisimas elava ja temaga seotud jumaliku kohaloleku vaimuideaalidega.

¹¹ ♣ Need sõnad, nagu kõik teisedki vestlused Jeesusega, avaldasid Nabonile sügavat muljet. Need tõed põlesid tema südames edasi ja ta oli Jeesuse evangeeliumi hiljem saabunud jutlustajatele suureks abiks.

4. ISIKLIK HOOLITSUS

¹ Jeesus ei pühendanud Roomas olles kogu oma aega sellele, et valmistada mehi ja naisi ette saabuva taevariigi jüngriteks saama. Ta veetis ka palju aega, õppides lähemalt tundma kõiki neid inimrasside ja -klasse,

kes selles maailma suurimas ja kosmopoliitsemas linnas elasid. Neis arvukates inimlikes kontaktides pidas Jeesus silmas kaht eesmärki: ta soovis näha inimeste reaktsioone elule lihas ning öelda või teha midagi, mis seda elu rikastaks ja väärtuslikumaks muudaks. Tema usuõpetused olid neil nädalatel samad kui hilisemas elus kaheteistkümnepäevase õpetajana ja rahvahulkadele jutlustajana.

² Tema sõnumi tuum oli alati järgmine: taevase Isa armastus kui tõsiasi ja tõde tema halastusest koos hea sõnumiga, et inimene on sellesama armastava Jumala usupoeg. Jeesuse harilik viis tutvust teha oli tõmmata inimesi endaga vestlusse ning neile küsimusi esitada. Vestluse algul esitas tema tavaliselt neile küsimusi ja lõpus hakkasid nemad talle küsimusi esitama. Ta oli ühtviisi osav õpetusi jagama nii küsimusi esitades kui ka küsimustele vastates. Reeglina rääkis ta kõige vähem neile, keda kõige rohkem õpetas. Tema isiklikust hoolitsusest oli enim kasu nendel surelikel, keda vaevas ülemäära raske koorem ning kes olid ärevuses ja nukrad, sest neile pakkus suurt kergendust võimalus anda oma hinge koorem osavõtlikule ja mõistvale kuulajale, ning see ja veel rohkemgi ta oligi. Kui need inimesed, kes polnud suutnud eluga kohaneda, olid Jeesusele oma muredest rääkinud, suutis ta nende tõeliste probleemide lahendamiseks alati praktilisi ja otsest abistavaid soovitusi anda, kuid ei jätnud ütlemata ka kohest tröösti pakkuvaid lohutussõnu. Ta rääkis neile hättasattunud surelikele alati ka Jumala armastusest ning teatas neile väga erinevatel viisidel, et nad on selle armastava taevase Isa lapsed.

³ Sel moel puutus Jeesus Roomas viibides isiklikult ning armastavalt ja ülendavalt kokku enam kui viiesaja selle maailma surelikuga. Nii õppis ta tundma inimkonna erinevaid rahvaid, kellega ta poleks ei Jeruusalemmas ega arvatavasti isegi Aleksandrias kunagi tutvunud. Ta pidas seda kuuekuulist perioodi alati üheks oma maise elu rikkamaks ja õpetlikumaks poolaastaks.

⁴ Nagu võiski oodata, ei saanud nii mitmekülgne ja aktiivne inimene maailma metropolis sel viisil pool aastat tegutseda, ilma et tema poole poleks hakanud pöörduma arvukad inimesed, kes soovisid tema teenid kasutada seoses mõne äriasjaga, sagedamini aga seoses mingi õpetustöö, sotsiaalse reformi või usuliikumisega. Talle tehti üle tosina niisuguse pakkumise ning ta kasutas iga kord võimalust anda hästivalitud sõnadega või abivalmis teenega edasi mõnda vaimselt õilistavat mõtet. Jeesusele meeldis väga igasuguste inimeste jaoks midagi teha — kas või väikesi asju.

⁵ ¶ Ühe Rooma senaatoriga rääkis ta poliitikast ja riigimeheliikkusest ning see ainus kokkupuude Jeesusega jättis tolele seadusandjale nii sügava mulje, et ta püüdis kogu oma ülejäänud elu asjatult mõjutada kolleege valitsuse poliitika kurssi muutma — minna ideelt, et valitsus peab rahvast toetama ja toitma, üle ideele, et rahvas peab valitsust toetama. Ühe õhtu veetis Jeesus rikka orjapidajaga, rääkis temaga inimesest kui Jumala pojast, ning see mees, Claudius, vabastas järgmisel päeval sada seitseteist orja. Jeesus sõi õhtust ühe kreeka arstiga ja rääkis talle, et tema patsientidel on peale keha ka meel ja hing, mille tulemuseks see andekas arst püüdis edaspidi oma kaasinimeste eest mitmekülgsemalt hoolitseda. Ta rääkis igasuguste inimestega kõigilt elualadelt. Ainus koht, mida ta Roomas ei külastanud, oli avalik saun. Ta keeldus oma sõpradega sauna minemast seksuaalse lodevuse tõttu, mis seal valitses.

⁶ ¶ Rooma sõdurile ütles ta Tiberi kaldal jalutades: „Ole vapper nii käelt kui ka südameelt. Julge olla õiglane ja suuremeelselt halastav. Alluta oma madalam loomus oma kõrgemale loomusele, nii nagu sa ise ülemustele allud. Austa hardalt headust ja ülenda tõde. Vali inetu asemele ilus. Armasta oma kaaslast ja sirutu kogu südamega Jumala poole, sest Jumal on sinu Isa taevas.”

⁷ ¶ Foorumil kõnelejale ütles ta: „Sinu kõneosavus on hea, su loogika on imetlusväärne, hääl meeldiv, kuid su õpetus saab vaevalt küll tõsi olla. Kui sa vaid tunneksid rõõmu innustavast rahuldusest, mida annab Jumala tunnistamine oma vaimseks Isaks, siis võiksid sa rakendada oma kõneosavust ligimiste vabastamiseks pimeduse kütkeist ja teadmatuse orjust.” See oli toosama Marcus, kes kuulis Roomas Peetrust jutlustamas ja sai tema järeltulijaks. Kui Siimon Peetrus risti löödi, trotsis just see mees Rooma-meelseid jälitajaid ja jutlustas uut evangeeliumi julgelt edasi.

⁸ ¶ Kohates vaest meest, keda oli ebaõiglaselt süüdistatud, läks Jeesus koos temaga kohtuniku ette, ja saanud eriloo tema kaitseks esineda, pidas suurepärase kõne, öeldes muuhulgas: „Õiglus annab rahvale suuruse ja mida suurem on rahvas, seda innukamalt peab ta hoolitsema selle eest, et ka tema kõige alamale kodanikule ebaõiglust osaks ei saaks. Häda sellele rahvale, kelle kohtute ees võivad õiglusele kindlad olla vaid need, kellel on raha ja mõjuvõimu! Kohtu püha kohus on nii süüdlasest karistada kui ka süütu õigeks mõista. Rahva püsimajäämine sõltub tema kohtute erapoolest, õiglustest ja aususest. Tsiivilvalitsus tugineb õi-

gusemõistmisele, nii nagu tõeline religioon põhineb halastusel.” Kohtunik algatas kohtuasja uuesti ja pärast tõendite põhjalikku uurimist vabastas vangi. Kõigist Jeesuse ettevõtmistest neil isikliku hoolekande päevil oli see avalikule esinemisele kõige lähem.

5. NÕUANNE RIKKALE

¹ Ühel rikkal mehel, Rooma kodanikul ja stoikul, tekkis Jeesuse õpetuse vastu suur huvi, kui Angamon oli neid teineteisega tutvustanud. Pärast paljusid omavahelisi jutuajamisi küsis see rikas kodanik Jeesuselt, mida tema rikkusega teeks, kui tal see oleks, ja Jeesus vastas talle: „Annetaksin ainelist rikkust ainelise elu parandamiseks, nii nagu ma annaksin teadmisi, tarkust ja vaimset hoolitsust intellektuaalse elu rikastamiseks, sotsiaalse elu õilistamiseks ja vaimse elu edendamiseks. Haldaksin ainelist rikkust ühe põlvkonna varude targa hooldajana järgmise ja edasiste põlvkondade kasuks ja õilistamiseks.”

² Jeesuse vastus rikast meest siiski täielikult ei rahuldanud. Ta sõandas uuesti küsida: „Aga mida minu seisusest mees peaks sinu arvates oma rikkusega tegema? Kas ma peaksin selle endale jätma või ära andma?” Ja kui Jeesus mõistis, et ta soovib tõepoolest teada rohkem tõde, kuidas olla ustav Jumalale ja täita kohust inimeste ees, täiendas ta oma vastust nii: „Mu hea sõber, ma saan aru, et sa otsid siiralt tarkust ja armastad ausalt tõde; seepärast tutvustan sulle meelsasti oma seisukohti lahenduse leidmiseks sinu probleemidele, mis on seotud rikkusega kaasneva vastutusega. Teen seda sellepärast, et sa küsisid minult nõu, ning andes sulle seda, ei mõtle ma ühegi teise rikka mehe rikkusele, annan soovitusi vaid sulle isiklikult. Kui sul on aus soov suhtuda oma rikkusesse kui sinu hoolde usaldatud varasse, kui sa soovid tõesti saada oma kogunenud rikkuse targaks ja tubliks haldajaks, siis soovitan sul oma rikkuse allikaid järgmiselt analüüsida: küsi endalt, kust see rikkus pärineb, ja püüa sellele võimalikult ausalt vastata. Ning aitamaks sul uurida oma suure varanduse allikaid, soovitan sul silmas pidada kümmet järgmist viisi ainelise rikkuse kogumiseks:

³ 1. päritud rikkus — vanematelt ja teistelt esiisadelt saadud rikkus;

⁴ 2. avastatud rikkus — maapõue varem avastamata varudest saadud rikkus;

⁵ 3. kaubanduslik rikkus — rikkus, mis on saadud ausa kasumina aineliste kaupade vahetusest;

⁶ 4. ebaaus rikkus — oma kaasinimeste ebaausast rõhumisest või orjastamisest saadud rikkus;

⁷ 5. intressitulu — investeeritud kapitalilt ausalt ja õiglaselt teenitud rikkus;

⁸ 6. geeniuse rikkus — inimmeele loomevõime ja leidlikkuse eest saadud tasudest teenitud rikkus;

⁹ 7. juhuslik rikkus — kaasinimeste heldusest või elulistel asjaoludel tekkinud rikkus;

¹⁰ 8. varastatud rikkus — ebaõigluse, ebaaususe, varguse või pettuse teel hangitud rikkus;

¹¹ 9. usaldusfondid — rikkus, mille kaasinimesed on mingiks praeguseks või tulevaseks otstarbeks teie kätte usaldanud;

¹² 10. teenitud rikkus — otseselt oma isikliku tööga teenitud rikkus, aus ja õiglane tasu teie meele ja keha igapäevaste pingutuste eest.

¹³ ¶ Ja kui sa, mu sõber, soovid siis olla Jumala ees ja inimeste teenimiseks oma suure varanduse ustav ja õiglane haldaja, peaksid oma rikkuse jagama ligikaudu neisse kümnesse suurde rühma ning haldama iga osa vastavalt õiglusreeglite, erapooletuse, aususe ja tõelise tubliduse targale ja ausale tõlgendamisele, ehkki Jumal taevast ei mõistaks sind hukka, kui sa küsitavates olukordades vahel eksiksid sureliku elu ebaõnne all kannatavate ohvrite kasuks, suhtudes neisse haldamise ja omakasupüüdmatu hoolitsusega. Kui sul tekib ainelistes küsimustes erapooletuse ja õigluse suhtes ausaid kahtlusi, otsusta nende kasuks, kes on hädas, soosi neid, kes õnnetult kannatavad teenimatute raskuste all.

¹⁴ Olles mitu tundi neid asju arutanud ja vastates rikka mehe palvele saada veelgi põhjalikumaid juhiseid, täiendas Jeesus oma soovitusi, öeldes sisuliselt järgmist: „Ma pakun küll veel soovitusi selle kohta, kuidas sa oma rikkusesse peaksid suhtuma, kuid manitsen sind, et sa võtaksid seda vaid kui isiklikult sulle antud nõuannet. Ma räägin ainult enda nimel ja vastuseks sinu kui teadmishimulise sõbra küsimustele. Vanutan sind, et sa ei hakkaks teistele rikastele inimestele õpetama, kuidas neil tuleks oma rikkusesse suhtuda. Soovitaksin sulle järgmist:

¹⁵ ¶ 1. Päritud vara haldajana peaksid mõtlema selle allikatele. Sul lasub moraalne kohustus varasema põlvkonna seaduspärane rikkus ausalt edasi anda järgmistele põlvedele, kui oled võtnud sellest praeguse põlvkonna heaks õiglase osa. Kuid sul pole kohustust põlistada sinu esiisade ilmutatud ebaausust ja ebaõiglust rikkuse õiglusetul kogumisel. Kui selgub, et mingi osa sinu päritud rikkusest on saadud pettuse või ülekohtu teel, võid selle vastavalt oma arusaamadele õiglustest, heldusest ja hüvitamisest välja jagada. Ülejäänud osa oma seaduspärasest päritud rikkusest võid õi-

gusega kasutada ja anda usaldusväärse hooldajana üle ühelt põlvkonnalt teisele. Tark vahe tegemine ja mõistlik arutlemine peaksid määrama sinu otsused, kuidas parandada rikkus oma järeltulijatele.

¹⁶ ¶ 2. Kõik avastatud rikkuste omanikud peaksid meeles pidama, et üks inimene elab maa peal vaid lühikest aega ning seepärast tuleks tal korraldada nende avastatud rikkuste jagamine nii, et nendega võiks abistada võimalikult paljusid kaasinimesi. Avastajale ei tohiks küll keelata kogu hüvitust avastamiseks tehtud jõupingutuste eest, kuid ta ei tohiks ka isekalt nõuda endale kõiki eeliseid ja hüvesid, mida looduse varjatud varude avastamine võib anda.

¹⁷ ¶ 3. Seni kui inimesed eelistavad ajada maailmas äriasju kauplemise ja vahetuse teel, on neil õigus saada õiglast ja seaduspärast kasumit. Iga kaupmees on oma teenuste eest palga ära teeninud, kaupmehel on õigus oma tasule. Õiglane kauplemine ja kaasinimeste aus kohtlemine maailma organiseeritud äritegevuses loob palju erinevaid kasumiliike ning kõigi nende rikkuse allikate üle tuleb otsustada, lähtudes kõrgeimast õigluse, aususe ja erapooletuse põhimõtetest. Aus kaupmees peaks kõhklemata võtma sama suurt kasumit, nagu ta ise teisele kaupmehele sama suguse tehingu eest annaks. Seda liiki suurte äritehingutega kogutud rikkus pole küll sama mis ise teenitud tulu, kuid see ausalt saadud rikkus annab omanikule siiski üsna suured õigused selle edasiseks jaotamiseks.

¹⁸ ¶ 4. Ükski Jumalat tundev ja tema jumalikku tahtet täita sooviv surelik ei saa langeda nii madalale, et omandab rikkuse rõhumise teel. Ükski üllas inimene ei püüa koguda rikkust ega koondada endale rikkuse võimu oma ligimeste orjastamise või ebaõiglase ärakasutamise teel. Rõhutud surelike higiga teenitud rikkus on moraalne needus ja vaimne häbiplekk. Kogu see rikkus tuleb inimestele, keda nii on rõõvitud, või nende lastele ja lapselastele tagastada. Tööliselt töö väljapetmisele üles ehitatud tsivilisatsioon ei saa püsima jääda.

¹⁹ ¶ 5. Ausalt rikkuselt on selle omanikul õigus intresse teenida. Nii kaua kui inimesed laenu võtavad ja annavad, võib laenudelt võtta ka õiglast intressi eeldusel, et laenuks antud kapital oli seaduspärane rikkus. Puhasta oma kapitali, enne kui hakkad sellelt intresse nõudma. Ära ole nii väiklane ja ahne, et alanduksid liigkasuvõtmiseni. Ära kunagi luba endal olla nii isekas, et omandad raha võimuga ebaõiglasi eeliseid oma hädasolevate kaaslaste ees. Ära anna järele kiusatusele oma rahalistesse raskustesse sattunud vennalt liigkasu võtta.

²⁰ ¶ 6. Kui juhtud oma geniaalse mõtlennu abil rikkust omandama, kui sinu rikkus on tasu sinu leidlikkuse eest, ära nõua endale sellest tasust ebaõiglast osa. Geenius võlgneb midagi nii oma esivanematele kui ka järglastele, samuti on tal kohustusi oma rassi, rahva ja nende leidlike avastuste asjaolude suhtes. Ta peaks ka meeles pidama, et on teinud tööd ja jõudnud oma leiutisteni inimesena inimeste seas. Niisama ebaõiglane oleks geenius kogu oma lisandunud rikkusest ilma jätta. Inimestel ei ole kunagi võimalik kehtestada reegleid ja juhiseid, mis kehtiksid võrdselt kõigi rikkuse õiglasel jagamisel tekkivate probleemide puhul. Kõigepealt pead sa mõistma, et inimene on sinu vend, ja kui sa tahad siiralt kohelda teda samamoodi, nagu soovid ise koheldud saada, juhivad õigluse, aususe ja erapooletuse igapäevased käsud sind kõiki majanduslike hüvituste ja sotsiaalse õiglusega seotud ettetulevaid probleeme õiglaselt ja erapooletult lahendama.

²¹ ¶ 7. Kui välja arvata õiglane ja seaduspärane tasu valitsemise eest, ei tohiks keegi nõuda endale isiklikult rikkust, mis aja ja juhuse tahtel võib talle sülle langeda. Juhuslikku rikkust tuleks võtta nagu teie hoolde usaldatud vara, mida peab kulutama oma sotsiaalse või majandusliku rühma huvides. Selle rikkuse omanikel peaks olema kõige suurem õigus otsustada, kuidas neid teenimatult saadud vahendeid targalt ja tõhusalt laiali jagada. Tsiviliseeritud inimene ei loe kogu tema käsutuses olevat vara sugugi mitte alati oma isiklikuks eraomandiks.

²² ¶ 8. Kui mingi osa sinu varandusest on teadaolevalt pettusega saadud; kui mingi osa sinu rikkusest on kogutud ebaausal teel või ebaõiglaste tegudega; kui sinu rikkused on saadud kaaslaste ebaõiglase kohtlemise tulemusena, tagasta see vääralt saadud tulu kiiresti nende õigetele omanikele. Heasta kõik ja puhasta nii oma vara igasugusest ebaausast rikkusest.

²³ ¶ 9. Ühe isiku rikkuse hooldamine teiste kasuks on püha ja pühalik kohustus. Ära sea seda usaldust ohutu. Võta sulle usaldatud varast endale vaid nii palju, nagu iga aus inimene sul lubaks võtta.

²⁴ ¶ 10. See osa sinu varast, mille sa oled teeninud omaenda meele ja füüsiliste pingutustega — kui oled teinud oma tööd ausalt ja õiglaselt —, on tõeliselt sinu oma. Mitte keegi ei saa eitada sinu õigust omada ja kasutada seda vara nii, nagu sa ise paremaks pead, kui selle õiguse kasutamine ei kahjusta sinu kaasinimesi.”

²⁵ ¶ Kui Jeesus oli sellele rikkale roomlasele nõuannete jagamise lõpetanud, tõusis too oma asemelt ja andis talle head ööd soovides järgmise töötuse: „Mu hea sõber, ma näen, et sa oled väga tark ja hea inimene,

ning homsest hakkab ma kogu oma vara haldama sinu nõuannete järgi.”

6. ÜHISKONNA TEENIMINE

¹ Roomas toimus ka liigutav vahejuhtum: universumi Looja kulutas mitu tundi lapse tagasiviimisele tema mureliku ema juurde. Väike poisik oli kodust eemale kõndinud ja Jeesus leidis ta ahastavalt nutmas. Nad olid Ganidiga teel raamatukogusse, kuid võtsid lapse kojuviimise enda peale. Ganidile jäi alatiseks meelde Jeesuse märkus: „Tead, Ganid, enamik inimesi on nagu see eksinud laps. Nad kulutavad palju aega sellele, et hirmust nutta ja murede pärast kannatada, tegelikult on aga turvalisusele ja julgeolekule päris lähedal, nii nagu see laps oli vaid veidi eemal oma kodust. Need, kes teavad tõe teed ja rõõmustavad kindlustunde üle, mida Jumala tundmine neile on andnud, peaksid hindama seda kui eesõigust ja mitte kui kohustust pakkuda juhiseid oma kaasinimestele nende pingutustes leida elust rahuldust. Kas me ei tundnud ülimat rõõmu selle lapse tagasiviimisest tema ema juurde? Nii tunnevad ka need, kes inimesi Jumala juurde viivad, inimeste teenimisest ülimat rahuldust.” Ning sellest päevast alates kuni oma loomuliku elu lõpuni jälgis Ganid pidevalt, kas pole näha eksinud lapsi, keda ta võiks tagasi koju viia.

² ¶ Ühe viie lapsega naise mees oli õnnetuses surma saanud. Jeesus rääkis Ganidile omaenda isa õnnetust surmast ja nad käisid korduvalt seda ema ja tema lapsi lohutamas, kusjuures Ganid küsis isalt neile toidu ja rõivaste ostmiseks raha. Nad ei lõpetanud oma jõupingutusi enne, kui olid leidnud vanimale poisile töö, et too saaks aidata pere eest hoolt kanda.

³ ¶ Kui Gonod sel õhtul juhtunust kuulis, ütles ta Jeesusele naljatades: „Tahan teha oma pojast õpetlase või ärimehe, kuid sina hakkad temast nüüd filosoofi või filantroopi tegema.” Jeesus vastas naeratades: „Võib-olla saab ta kõigiks neljaks ja siis võib ta oma elust neljakordselt rõõmu tunda, sest suudab inimeloodiates ühe tooni asemel nelja eristada.” Seepeale ütles Gonod: „Näen, et sa oled tõeline filosoof. Sa peaksid tulevaste põlvete jaoks raamatu kirjutama.” Ja Jeesus vastas: „Raamatut mitte — minu missioon on elada oma elu selles põlvkonnas ja kõigi põlvkondade heaks. Ma -” kuid ta peatus, öeldes vaid Ganidile: „Mu poeg, aeg on magama minna.”

7. RÄNNAKUD ROOMA LÄHIKONNAS

¹ Jeesus, Gonod ja Ganid tegid Rooma ümbruskonnas huvipakkuvatesse paikadesse viis väljasõitu. Retkel Põhja-Itaalia järvede äärde vestles Jeesus Ganidiga kaua sellest, et inimest, kes ei soovi Jumalat tunda, on võimatu õpetada. Nad olid kohanud teel järvede äärde juhuslikult üht mõtlematut paganat ja Ganidi üllatas, et Jeesus ei haaranud nagu tavaliselt meest vestlusse, mis oleks loomulikku rada pidi viinud vaimsete küsimuste arutamiseni. Kui Ganid küsis oma õpetajalt, miks ta selle pagana vastu nii vähe huvi tundis, vastas Jeesus:

² „Ganid, see mees ei janunenud tõe järele. Ta oli endaga rahul. Ta polnud valmis abi paluma ja tema vaimusilmad polnud avatud valguse vastuvõtmiseks hingele. See mees polnud küps pääsemise saaki koguma, talle peab katsumusteks ja eluraskusteks rohkem aega andma, et valmistada teda ette tarkuse ja kõrgeima õpetuse vastuvõtmiseks. Kui me saaksime lasta tal enda juures elada, võiksime talle oma elu eeskujuks tuues taevast Isa näidata ja meie elu Jumala poegadena veetleks teda sedavõrd, et ta oleks sunnitud hakkama meie Isa kohta küsimusi esitama. Ei saa ilmutada Jumalat neile, kes teda ei otsi; hingi ei saa pääsemisrõõmude juurde juhatada vastu nende tahtmist. Inimesel peab tekkima elukogemuste tulemusena tõejanu või peab ta soovima tunda Jumalat seepärast, et on kokku puutunud nende inimeste eluga, kes jumalikku Isa tunnevad, enne kui mõni teine inimolend võib selle kaassureliku taevase Isa juurde viia. Kui me tunneme Jumalat, on meie tõeline ülesanne maa peal elada nii, et Isa saaks end meie elude kaudu ilmutada; nii näevad kõik Jumalat otsivad inimesed Isa ja paluvad meilt abi, et meie eludes selliselt väljenduva Jumala kohta rohkem teada saada.”

³ Teekonnal Šveitsi mägedesse vestles Jeesus nii isa kui ka pojaga kogu päeva budismist. Ganid oli esitanud Jeesusele Buddha kohta korduvalt otseseid küsimusi, kuid tema oli vastamisest alati kõrvale põigelnud. Nüüd küsis isa poja juuresolekul Jeesuselt Buddha kohta otse ja sai ka otsese vastuse. Gonod küsis: „Tahaksin tõesti teada, mida sa arvad Buddhast.” Ja Jeesus vastas:

⁴ „Teie Buddha oli palju parem kui teie budism. Buddha oli suurmees, isegi prohvet oma rahvale, kuid ta oli vaeslapsest prohvet: ma tahan öelda, et ta kaotas varakult silmist oma vaimse Isa, taevase Isa. Tema kogemus oli traagiline. Ta püüdis elada ja õpetada Jumala sõnumitoojana, kuid ilma Jumalata. Buddha juhtis oma pääsemislaeva otse turvalisse sadamasse, otse

sureliku pääsemise sadama sissepääsu juurde, ja seal jooksis hea laev valede meresõidukaartide tõttu madalikule. Seal on ta nende paljude põlvkondade jooksul seisnud, liikumatult ja peaaegu lootusetult rannas kinni. Paljud teie rahva seast on kõik need aastad ikka veel sellel laeval veetnud. Nad elavad turvalistest rahuvetest hüüdekaugusel, kuid keelduvad sisenemast, sest hea Buddha üllas laev jooksis õnnetuseks madalikule just enne sadamasse jõudmist. Budistlikud rahvad ei sisene sellesse sadamasse iial enne, kui lahkuvad oma prohveti filosoofialaevalt ja haaravad kinni tema üllast vaimust. Kui teie rahvas oleks jäänud truuks Buddha vaimule, oleksite juba ammu oma vaimurahu, hinge- puhkuse ja kindla pääsemise sadamasse sisenenud.

⁵ Sest tead, Gonod, Buddha tundis Jumalat oma vaimus, kuid ei suutnud teda selgelt avastada meeles; juudid avastasid Jumala oma meeles, kuid ei suutnud suures osas teda tunda vaimus. Tänapäeva budistid kahlavad ringi Jumalata filosoofias, kuid minu rahvast on haletsusväärset orjastanud hirm Jumala ees ilma päästva elu- ja vabadusefilosoofiata. Teil on filosoofia ilma Jumalata; juutidel on Jumal, kuid nad on suures osas ilma sellega seotud elufilosoofiata. Suutmata näha Jumalat vaimuna ja Isana, ei saanud Buddha oma õpetuses pakkuda kõlbelist jõudu ja vaimset energiat, mis religioonil peab olema, et muuta rassi ja ülendada rahvast.

⁶ Siis hüüatas Ganid: „Õpetaja, teeme ühes sinuga uue religiooni, mis oleks küllalt hea Indiale ja küllalt suur Roomale, ning äkki võime me selle ka juutidele Jahve asemele anda.” Ja Jeesus vastas: „Ganid, religioon ei tehta. Inimeste religioonid kujunevad välja pika aja jooksul, Jumala ilmutused aga sähvatavad maa peale nende inimeste ellu, kes oma kaaslastele Jumalat ilmutavad.” Kuid nad ei mõistnud nende prohvetlike sõnade tähendust.

⁷ Kui sel õhtul magama mindi, ei saanud Ganid und. Ta rääkis kaua oma isaga ja ütles lõpuks: „Tead, isa, mõnikord mulle tundub, et Joosua on prohvet.” Ja ta isa vastas vaid uniselt: „Mu poeg, neid on teisigi...”

⁸ Alates sellest päevast pühendas Ganid kogu oma loomuliku elu omaenda usundi väljaarendamisele. Jeesuse eelarvamustetus, õiglustunne ja sallivus olid talle tugevat mõju avaldanud. See noormees polnud üheski nende arutelus filosoofia ja religiooni üle kunagi täheldanud tema juures ei vimma ega vaenulikkust.

⁹ Taevastele intellektidele pakkus huvitavat vaatepilti, kuidas india noormees tegi universumi Loojale ettepaneku rajada temaga koos uus religioon! Ja

kuigi noormees seda ei teadnud, olidki nad sealsamas uut ja igikestvat religiooni loomas — seda uut pääseteed, Jumala ilmutust inimesele Jeesuse kaudu ja Jeesuses. Noormees tegigi alateadlikult seda, mida ta kõige enam teha soovis. Nii oli ja saab alati olema. See, mida valgustatud ja järelemõtlik inimlik kujutus-

võime vaimse õpetuse ja juhendamise mõjul kõigest südamest ja omakasupüüdmatult soovib teha ja olla, saab seda loovamaks, mida enam surelik pühendub Isa tahte jumalikule täitmisele. Kui inimene astub Jumala partneriks, võib sündida ja sünnibki suuri asju.